

JEDĚN DEŇ BLBEC V DOME LENKY ZBRANKOVEJ

Tma. Sychravá studená tma, ktorá prichádza s jeseňou, si uzurpuje vládu nad svetlom a neustále svoju moc rozširuje a s nadchádzajúcou zimou upevňuje. Po tmavej ceste, osvetlenej len dvoma svetelnými lúčmi auta, konečne dôjdem k bráne. Stlačím gombík na ovládači. Nič. Znovu stlačím. Nič. Záložný zdroj sa nezapol. Nejde elektrina, ako prezradili vypnuté pouličné lampy už od Ledečka, ale ten záložný zdroj už mal fungovať. Prečo musí liať práve teraz?! Zaparkujem auto pri bráne a rýchlym krokom prejdem cez bráničku.

V tme nič nevidím a tak vyťahujem mobil z vrečka a vzápätí zakopnem o nejaký predmet a mobil sa mi vyšmykne a spadne na zem.

Otočím ho.

Obrazovka.

Je celá.

Zapnem baterku a zistím, že som zakopla o koliesko smetiaku.

Prečo je v strede chodníku?

Zasuniem ho na svoje miesto a predieram sa rastlinnou džungľou k vchodovým dverám.

Zabuchnem za sebou dvere a poteším sa raz a znovu, že sme vybrali dlažbu, na ktorej nie je vidieť neporiadok. Topánky hodím do kúta, zavesím mokrú bundu na vešiak a idem zakúriť v piecke.

Na prvom schode započujem, že mladí na seba kričia... No to je deň! Aspoň zakúriť mohli. Eliška vyjde z izby a už z dverí na mňa kričí, že sa rozbilo okno a prší dovnútra. Aspoň sa nehádajú poviem si, ale v tom mi dôjde, že to okno treba nejako zaplátať. Lepiaca páska. Igelit. Eliška behala hore dolu po dome, kým našla všetko na záplatu. Zadychčaná mi podáva pásku a pridrža igelit. Aspoň jej nie je zima pri toľkom telocviku.

Po tom ako sme zapláтали okno som zbehla po mop a spolu sme utierali vodu z podlahy. Muselo veľmi silno fúkať, keď ten strom spadol a rozbil nám okno. Elišku i jej priateľa sme dočasne presťahovali do jednej z hostovských izieb, z ktorých majú prístup do kúpeľne. Izbu s rozbitým oknom sme poistili dvoma krúživými pohybmi kľúča. Keďže som bola na pracovnej večeri, už som nebola hladná, tak som po ťažkom dni a situácii s oknom nechcela nič iné, len si dať teplý kúpeľ. Vošla som pod sprchu a olial ma prúd studenej vody. Mohlo mi napadnúť, že keď nejde elektrina, tak nepôjde ani kotol. Vyletela som v župane z kúpeľne a utekala zapnúť záložný zdroj. Konečne sa osprchujem.

Vôňa eukalyptu, ticho a plamienky sviečok aspoň trochu zmyli starosti tohoto dňa. Po fiasku zo sprchou by dobre padol teplý čaj. Vojdem do kuchyne, otvorím skrinku s čajmi a skrinka zíva prázdnotou. Dnes mám ale šťastie! Povzdychnem si. Otočím sa na päte a idem spať. Dnes už žiadne prekvapenia.

Veľká posteľ, plná vankúšov a prikrývok, ma každým krokom pritahovala viac a viac do svojho hrejivého objatia. Pravidelné bubnovanie kvapiek dažďa ma vťahovalo do svojho rytmu, ticho a teplo prikrývok ma, zatiaľ čo vonku zúrilo nevlúdne počasie, prenieslo do tajov snov. Konečne klud.

Keď v tom: Prásk!

Izbu mi ožiaril blesk.

Dokonalosť.

Otočila som sa na bok, pritlačila vankúš na hlavu a pokúsila sa zaspať.

Pokúsila.